

WOII

Op reis langs de slagvelden

Canada

Vissers en Chinezen in Richmond

reizen

9

11

Op een kameel door de Sinaï

De Sinaï, het schiereiland dat tussen Israël en Egypte ligt ingeklemd, is een belangrijke strandbestemming. Maar ook het binnenland herbergt ongelofelijke schatten voor avonturiers, natuur- en cultuurminnaars.

tekst JOOST VERMEULEN, foto's RÉNIE VAN DER PUTTE

Hotels rijgen zich aaneen. Roodverbrande toeristen schuifelen in de zwoele avond langs de vele restaurants en nachtclubs. In de vele toeristenwinkels vinden waterpijpen, miniatuurpiramides en andere souvenirs grif aftrek. Sharm el Sheik, de zuidelijkste stad in de Sinaï, wijkt op het eerste gezicht nauwelijks af van toeristenorden in landen als Spanje, Tunesië of Griekenland.

Toch is deze stad uitgegroeid tot een van de belangrijkste attracties van Egypte. Die faam heeft het voor een deel te danken aan het feit dat het zeewater vrijwel het hele jaar van een zeer plezierige temperatuur is en de stad is omgeven door prima zandstranden. Maar de grootste aantrekkingskracht van Sharm el Sheik (en trouwens van de hele Sinaï) ligt onder het oppervlakte van de inderdaad altijd azuurblauwe zee. "Er zijn maar weinig plekken op de wereld waar je zelfs met alleen een snorkel zo veel soorten vis en koraal kunt zien," zegt Ibrahim Shafy, eigenaar van een van de tientallen duikscholen langs de kust.

Wie een dagje met hem optrekt, kan inderdaad niet anders dan constateren dat hij gelijk heeft. In een uurtje tijd telde ik niet minder zestig verschillende vissen, van geel tot paars en alles wat daartussenin zit. En dat terwijl ik nergens meer dan dertig meter uit de kust kwam.

Voor de echte duikers is er natuurlijk nog veel meer te halen, zoals een aantal prachtige, met koraal overdekte wrakken die iets verder uit de kust op de bodem van de zee liggen. En de heel ervaren duikers kunnen op diepere plekken kennismaken met enorme zeebaarzen, en zo nu en dan een dolfin of een haai – van een niet erg gevaarlijke soort.

Het overgrote deel van de toeristen beperkt zijn bezoek aan de Sinaï dan ook tot de gang van het hotel naar het strand en de zee en weer terug, om zich vervolgens in het nachtleven van de stad te storten.

En daarmee doen al die mensen zichzelf gruwelijk te kort. Want wie de moeite neemt om de stad aan de andere kant te verlaten, die zal ontdekken dat daar nog een heel andere wereld te vinden is, eentje die minstens zo spectaculair is als de zo druk bezochte onderwaterwereld. Want het binnenland van dit schiereiland is van een ongerepte, woeste schoonheid, die met geen pen te beschrijven is.

Nog geen vijf kilometer voorbij de laatste huizen van Sharm el Sheik loopt de weg langzaam omhoog. Het rulle zand maakt plaats voor verspreide rotsblokken. De palmbomen langs het asfalt hebben dan al lang plaatsgemaakt voor schraal struikgewas en een enkele verweerde acacia.

Slechts ettelijke kilometers verder is de beschaafde wereld definitief verdwenen en heeft de natuur het verder voor het zeggen.

Vanaf hier is het nog zand en bergen zo ver als het oog reikt, een woest landschap dat zich over vele honderden vierkante kilometers uitstrekt.

Meer dan tweeduizend meter hoge toppen worden afgewisseld door honderden meters diepe canyons. Zon en wind hebben de meest grillige rotsformaties gecreëerd, maar ook hellingen zo glad als een biljartlaken. Regen valt hier slechts sporadisch, maar toch zie je overal tekenen van leven. In de uitgesleten wadi's (droge rivierbeddingen) groeien stekelige acaciabomen en kleine struiken. Het rulle zand vertoont overal sporen van dieren: slangen, vogels en gazellen. En de uitwerpselen van geiten en kamelen duiden zelfs op de aanwezigheid van mensen. Clusters palmbomen wijzen op de aanwezigheid van water. Op onverwachte plaatsen borrelt tussen de rotsen zelfs middenin de zomer nog water omhoog.

Bij de grootste van die bronnen wonen soms wat mensen. Bedoeïenen die vroeger met hun kuddes ka-

Het eeuwenoude Catharinaklooster.

FOTO AFP/PHOTONONSTOP

Grafhuisjes bij Sheik Hamid.

melen en geiten door de woestijn trokken, op zoek naar de schaarse weidegronden, hebben zich daar min of meer permanent gevestigd.

Die woestijnbewoners bewerken tussen de rotsen ook hun kleine akkertjes, waar ze in de winter wat graan voor eigen gebruik oogsten. Onvoorbereide toeristen moeten dan ook erg uitkijken, want voor je het weet, vertrap je de moeizaam opgekweekte kleine plantjes. En dat

kan tot zeer onaangename contacten met de lokale bevolking leiden.

De weinige bewoners van het binnenland zijn, in tegenstelling tot de Egyptische bewoners van de kuststreek en hun familieleden langs de Nijl, weinig toegankelijk. Men hanteert nog wel de eeuwenoude traditie van gastvrijheid, die inhoudt dat elke reiziger die hun tenten aandoet, uitgenodigd wordt voor een kopje – mierzoete – thee.

Maar vooral gemengde gezelschappen worden daarbij met enige scepsis bekeken, zeker wanneer de vrouwen in hun ogen onvoldoende zedig gekleed gaan. Gelet op het klimaat is het overigens sowieso beter om lange, niet al te strakke kleding te dragen die het hele lijf bedekt.

Omdat goede kaarten van de Sinaï heel lastig te krijgen zijn – wie heel veel tijd heeft, kan proberen een set kaarten van dit gebied te halen bij het geografisch instituut in Caïro – en een tocht door de woestijn nooit zonder gevaren is, kun je beter goede lokale gidsen zoeken voor je je buiten de gebaande paden waagt. Dat kan vrij gemakkelijk, want er zijn voldoende kleinere reisbureaus die dagtochten in de woestijn aanbieden. En sommige hotels 'doen' ook meerdaagse woestijnreizen.

Wie van dergelijke aanbieding gebruik maakt, trekt dan meestal met een klein groepje in landrovers voor een aantal dagen de bergen in. Er wordt buiten gekampeerd en de meereizende bedoeïenen bereiden op kampvuurtjes 's avond de maaltijd. Dergelijke georganiseerde trips vormen uiteraard een prima eerste kennismaking met de woestijn. Maar het echte woestijngevoel en de allermooiste plekken vind je eigenlijk alleen maar als je, net als de bedoeïenen zelf, de woestijn intrekt met kamelen.

Uiteraard zijn er op dit gebied deskundige reisbureaus, die je via het internet kunt boeken. Er zijn zelfs al organisaties die gespecialiseerd zijn in kamelentrips met kinderen. Maar een belangrijk onderdeel van een bezoek aan de woestijn, en het echte avontuur, ligt natuurlijk ook in de voorbereiding. En de voldoening die het organiseren van je eigen mini-expeditie geeft, is groot.

Een eigen kamelentrektocht door de Sinaï vergt wel wat meer tijd dan een via een hotel of reisbureau geboekte woestijntrip. Tijd die nodig is om de juiste gidsen te vinden, in-